Draga braćo i sestre,
srca ispunjena radošću slavim danas s vama svetu Euharistiju. “Dođite i gledajte djela Gospodnja” (Ps 46,9), poziva nas danas psalmist. Moj posjet ovoj argentinskoj zemlji omogućuje mi da na vašim licima vidim oduševljenje vjere, toga velikog dara Duha Svetoga u nama. Najljepše djelo koje nam je Gospodin povjerio Njegova je Crkva, jasno vidljiva svaki put kada se Božji narod okuplja oko istoga stola kako bi mu zahvaljivao.
Blagdan Posvete Lateranske bazilike, koji danas slavimo, vodi nas prema samome temelju našega crkvenog identiteta. Bazilika svetog Ivana na Lateranu sjedište je rimskoga biskupa, pape, te je kao takva znak jedinstva i zajedništva za sve Crkve svijeta. Upravo zbog toga naziva se majkom svih crkava.
Majčinstvo Rimske crkve očituje se u služenju zajedništvu, kako bi svi kršteni prepoznali jedni druge kao braću i sestre u jednome domu. U Crkvi smo, naime, svi primljeni kao “ukućani Božji, nazidani na temelju apostola i proroka, a zaglavni je kamen sam Krist Isus. U njemu sva građevina skladno raste u sveti hram u Gospodinu” (Ef 2,19-21).
Upravo slika hrama povezuje čitanja koja smo slušali. Evanđelje nam opisuje snažan Gospodinov čin: Isus bičem od užadi izgoni trgovce iz Hrama (usp. Iv 2,15). Time želi vratiti Očevoj kući njezinu istinu. Čovječanstvo je oduvijek bilo u napasti trgovati s Bogom. To je poganska logika “daj da bi dobio”, iluzija da se Božju naklonost može steći nudeći mu nešto svoje zauzvrat. Krist razbija takav način razmišljanja: Bog je Otac koji je uvijek spreman darovati nam svako dobro. Hram, prebivalište Njegove prisutnosti, tako ponovno postaje dom molitve za svu Njegovu djecu.
Iz toga doma, prema viđenju proroka Ezekiela, izvire rijeka koja teče od praga prema istoku (usp. Ez 47,1). To je slika bogata značenjem: njezine vode iscjeljuju sve što susretnu, vraćaju život stvorenju i omogućuju rast svakoj vrsti stabla čiji plodovi nikad ne presušuju. Vode teku prema području Arabe. Tim pojedinostima biblijski tekst označava pustinjski kraj koji se spušta prema velikoj udolini Mrtvoga mora, gdje ništa ne raste, kako i samo ime sugerira. Ipak, njegove vode bivaju ozdravljene: ribe ondje ima u izobilju i svako živo biće ponovno oživljava. Gdje je bila smrt, sada je život; gdje je bila bolest, sada je zdravlje; gdje je bila suša, sada je plodnost.
Psalam nam potom govori o zemlji koja podrhtava i gorama koje se ruše u dubine mora. Te slike odražavaju krhkost i nered koje često susrećemo u ljudskom iskustvu. I naše obitelji ponekad prolaze složene situacije: nedostatak stabilnosti, društvene teškoće, nesiguran posao, obiteljsko nasilje, bolne rastave, ovisnosti koje razaraju i ugrožavaju obiteljske odnose.
Usred svih tih patnji i kriza Božja riječ sjaji nadom: Bog je među nama, ne trebamo se bojati. “Bog nam je zaklon i utvrda, pomoćnik spreman u nevolji” (Ps 46,2). Na stijeni koja je Krist naše obitelji i cijelo društvo nalaze temelj koji podupire kuću i štiti ju od oluja koje udaraju na nju (usp. Mt 7,24-27).

Slaveći danas Posvetu Lateranske bazilike, slavimo znak spasenjske prisutnosti Boga Oca u Njegovoj Crkvi. Kao hram Duha Svetoga i otajstveno Tijelo Kristovo, Crkva nam pruža Živu Vodu, Isusa, koji liječi i iscjeljuje naše rane (usp. Iv 4,14). Oko Gospodina, u Njegovu domu, i naše obitelji ponovno nalaze snagu i zdravlje te ne prestaju donositi plod.

Predraga braćo, Krist nam je svojim uskrsnućem već otvorio mjesto u svome Srcu. Primite tu milost u svoje obitelji! S Njime i u Njemu svaka obitelj može postati sjeme istinske obnove za ovu zemlju.

Povijest, kultura i društvo Argentine u obitelji su pronalazili izvor iz kojega su crpili temeljne vrijednosti naroda. U vašoj zemlji, mjestu susreta različitih kultura i naroda, obitelj je bila prostor u kojemu se prenosila vjera, ljudske vrline, kultura rada, poštovanje prema starijima, obrana života i vjernost zadanoj riječi.

Nemojte se, stoga, pomiriti s glasovima koji ponavljaju da je kršćanska obitelj zastarjela. Naprotiv, danas više nego prije ona predstavlja jedno od čvrstih uporišta usred brojnih nesigurnosti našega vremena.

Otvorite vrata svojih domova Kristu. Govorite svojoj djeci o Isusu jednostavno i prirodno te ostanite sjedinjeni u Njemu. U intimi obiteljskoga ognjišta vjera se prenosi zajedno sa životom najjednostavnijim gestama: blagoslovom prije jela, molitvom prije počinka, međusobnim opraštanjem i slušanjem, preko baka i djedova koji uče moliti, nedjeljnom svetom Misom, pripravom za duhovne obnove i hodočašća.

Obitelj je, naime, povlašteno mjesto upoznavanja i susreta s Kristom. Naš ljubljeni papa Franjo, koji je bio biskup ovoga grada, to je snažno izrazio riječima:

“Obitelj je pozvana dijeliti svakodnevnu molitvu, čitanje Božje riječi i euharistijsko zajedništvo kako bi rasla u ljubavi i sve više postajala hram u kojem prebiva Duh” (apostolska pobudnica *Amoris laetitia*, 29).

Drage obitelji, potičem vas da postanete protagonisti evangelizacije! Argentinska Crkva treba vas. Podupirite u njihovu poslanju biskupe, župnike, pastoralne djelatnike i katehete. Životnost ove Crkve ponovno se oživljava kada obitelji, nadahnute vjerom, ostaju ujedinjene i žive svoje poslanje naviještanja Radosne vijesti.

Tako vaše obitelji doživljavaju novu plodnost, vršeći svoje odgojno poslanje “kao istinsku službu po kojoj se Evanđelje prenosi i širi, tako da sam obiteljski život postaje put vjere te na neki način kršćanska inicijacija i škola nasljedovanja Krista” (sv. Ivan Pavao II., apostolska pobudnica *Familiaris consortio*, 39).

Djevici Mariji Lujanskoj i svetom Josipu, Njezinu zaručniku, povjeravamo sve naše obitelji. Upravo je u Svetoj nazaretskoj obitelji Sin Božji pronašao dom u ovome svijetu. Neka nas On blagoslovi kako bi i naši domovi postali hramom Njegove prisutnosti.

Amen.